

det er Regnskaber fra særlig dygtige Mænd, der har haft ekstraordinære Indtægtskilder, og som derfor er kommet saa højt op. Men man kan ikke lægge saadanne Regnskaber til Grund og betragte deres Tal som Gennemsnitsindtægten for Jordbruget og derfra udregne, at der skulde være ubrugte Skattereserver i Landbruget.

Det ærede 23de Medlem for Hovedstaden nævned, at der var Landbrugere, der havde opgivet at have høstet 31 Fold og havde gjort sig til deraf. Det er muligt, at et saa højt Foldantal kan naas; men hvis det ærede Medlem vil se paa Gennemsnitsfoldantallet, som Kommunerne opgiver, ligger det omkring ved 12—13 Fold, og det er de Tal, man maa bruge.

Saa talte det ærede Medlem om, at et Æg her i Hovedstaden kostede 50 Øre og en Høne 15—16 Kr., og det var Ting, som Landbruget ikke regnede med, den Slags Smaatterier.

Jeg vil indrømme, at der maaske er adskillige, Landbrugere, som ikke fører Regnskab, og som ikke er rigtig klare over, at de har en let Adgang til at faa Levnedsmidler, og at dette ogsaa maa tages i Betragtning. Men de, der virkelig fører Regnskab, er nødte til at regne med det, de bruger i deres Husholdning.

Jeg kunde i denne Forbindelse have Lyst til at pege paa, at det vilde være til Gavn, om der kom en Forbindelse i Stand imellem Byernes kooperative Foreninger og Landboernes Andelsforeninger, saa de direkte stod i Forbindelse med hinanden. Jeg tror, det vilde være til Fordel for begge Parter. Thi naar vi Landmænd ser, hvad mange af vore Produkter koster i de store Byer, saa kan vi bedre forstaa, at Byboerne tror, at Landbrugerne skovler saa mange Penge ind. Jeg kan nævne adskillige Landbrugsprodukter, som i Byerne betales med det dobbelte af, hvad vi faar for dem; Mælken maa saaledes betales her i Byen i saa dyre Domme, at vi ved Stald døren kun faar Halvdelen deraf, og der er mange andre Ting, Grøntsager og lignende, der fordyres paa lignende Maade ved Transporten til Hovedstaden.

Det ærede 23de Medlem for Hovedstaden ønskede, at der skulde være Bogføringspligt for Landbrugere, og mente, at det var en let Sag at føre Bøger i Landbruget, betydelig lettere end at føre Bøger i en blandet Købmandshandel. Det tror jeg ikke er Tilfældet, det er ikke saa nemt at føre Bøger i Landbruget, og Landbrugere er ikke uddannede til at føre Bøger. Det vil tage lang Tid, inden almindelig

Bogføring kan naas, og jeg tror aldrig, det vil give noget tilfredsstillende Resultat, hvis det skulde tvinges frem. Men der arbejdes fra Landboforeningernes Side paa at udbrede mere Kendskab til Regnskaber, og der bliver i Vinterens Løb afholdt mange Regnskabskursus paa Landet, saa Landbrugere er inde paa saa vidt muligt at komme til at føre Regnskaber. Og at de selv kan tjene derved, det er rigtigt nok, hvad ogsaa det ærede Medlem nævned; thi naar man fører Regnskab, opdager man snart eet, snart et andet, som man ikke havde tænkt paa før. Maaske havde man tidligere regnet med, at naar man opgav sin Indkomst, skulde man lægge lidt paa det ene Aar efter det andet, fordi man syntes, det var gaaet fremad med Konjunkturerne. Men naar man nu fører Regnskab, viser det sig, at det ene Aar kan være et godt Aar og det andet et meget tarveligt Aar, hvor der er minus i Kassen. Der viser sig at være uhyre stor Forskel paa de enkelte Aar. Netop derfor bør der gøres et Arbejde for at faa Regnskaber frem, ogsaa for Landbrugere; jeg tror kun ikke, at det naas ved, at Staten kræver Bogføringspligt.

Den højtærede Indenrigsminister gjorde mig forleden Dag den Ære at bruge en halv Time til at svare paa de Bemærkninger, jeg havde gjort om Ernæringsraadets Administration. Jeg takker Ministeren for det saglige Svar, jeg fik, men jeg maa dog gøre forskellige Bemærkninger dertil. Jeg kan forsikre den højtærede Minister om, at det er en Sag, som i høj Grad interesserer ude i Befolkningen, og den Dom, som derude fældes over denne Administration, er ikke blid. Jeg kan endvidere fortælle den højtærede Minister, at han kan faa den Dom, som Sø- og Handelsretten har fældet over Ernæringsraadets Administration, bekræftet af saa godt som alle Landets Korntilsynsmænd. De har faaet tilsendt en Mængde Tryksager; med faa Dages Mellemløb er der kommet Bestemmelser, der modsagde hinanden; hvad der blev sat i Kraft den ene Dag, kunde lidt ophæves i Løbet af nogle faa Dage for at erstattes af noget nyt og saa igen efter kort Tids Forløb sættes i Kraft. Saa meget er der drysset ud over de arme Kornnævn, at jeg dristigt tør paastaa, at ikke mange har kunnet hitte Rede i det.

Den højtærede Minister vilde gerne reducere den Dom, Sø- og Handelsretten har fældet, til, at det drejede sig om enkelte Funktionærer, som havde fejlet. Saa let gaar det ikke med at bortviske den Næse, som Sø- og Handelsretten gav Administrationen af Ernær-